Gregorius I, Pont. Max: Dialogorum libri quattuor
Basel: Michael Furter, 1496, 1496

etam vt per bonũ ꝙ querit ⁊ habere non
valet: illud seruet humiliter: ꝙ habet.
Sed quid mirũ ꝙ hoc de homine dicim⁹
quãdo illa superna regio in ciuibus suis
ex ꝑte dãna pertulit ⁊ ex ꝑte fortiter stetit
vt electi angelorũ spũs: dum alios per su
perbiã cecidisse conspicerent: ipsi tãto ro
bustius: quãto humilius starent: Illi er-
go regioni sua etiã detrimẽta ꝓfecerũt:
quia ad eternitatis statum ex parte sue de
structionis est solidius instructa. Sic ergo
⁊ in vnaquaqꝫ agitur vt humilitatis cu-
stodia aliquãdo ad lucra maxima ex mini
mo damno seruetur.

Petrus.

Lacet ꝙ dicis.

De Eutycio et florentio ser-uis dei. Cap. XV.

Gregorius.

n Ec hoc sileam ꝙ ex regiõe ea
dem venerabilis viri Sanctu-
li presbyteri narratione cogno
ui. de cuius verbis ipse non du
bitas quia eius vitã fidemqꝫ minime ig-
noras.

e Odem quoqꝫ tẽpore in vrsie ꝑte
ꝓuincie duo viri in vita atqꝫ ha-
bitu sancte cõuersationis habita-
bant quorũ vnus Eutycius: alter vero flo
rentius dicebatur. Sed idẽ Eutycius in
spiritali zelo atqꝫ in feruore virtutis excre
uerat: multorũqꝫ animas ad deũ ꝑducere
exhortãdo satagebat. Florẽtius vero sim-
plicitati atqꝫ orationi deditã ducebat vi-
tam. Nõ longe autẽ erat monasteriũ ꝙ
rectoris sui fuerat morte destitutũ: ex quo
sibi monachi eundẽ Eutyciũ preesse volu
erunt. Qui eorũ precib⁹ acquiescẽs mul
tis annis monasteriũ rexit: discipulorũqꝫ
animas in studio sancte cõuersationis ex-
ercuit. Ac ne oratoriũ in quo prius habi-
tauerat: solũ remanere potuisset: illic ve-
nerabilẽ virũ Florentiũ reliquit: in quo
dũ solus habitaret: die quadã sese in ora-
tionẽ dedit atqꝫ ab omĩpotẽte dño petijt
vt ei illic ad habitãdũ aliqꝙ solatiũ dona-
re dignaret. qui mox vt ĩpleuit orationẽ
oratoriũ egressus: ante fores vrsum reppe
rit stantẽ qui dũ ad terrã caput deprime
ret: nihilqꝫ feritatis in suis motib⁹ demõ
straret: aꝑte dabat intelligi ꝙ ad viri dei
obsequiũ venisset. Qꝙ vir quoqꝫ dñi ꝓti
nus agnouit: ⁊ qꝛ in eadẽ cella. iiij. vel. v.
pecudes remãserãt: quib⁹ oĩno deerat: q̃
pasceret ⁊ custodiret: eidẽ vrso p̃cepit di-
cẽs: vade atqꝫ oues has ad pastũ eijce ad
horã vero sextã reuertere. Cepit itaqꝫ hoc
indesinẽter agere: iniũgebat vrso cura pa
storis ⁊ quas mãducare cõsueuerat: pasce
bat oues bestia ieiuna. Cũ vir dñi ieiuna-
re volebat: ad nonã p̃cipiebat vrso eadẽ
hora cũ ouib⁹ reuerti. Cũ vero noluisset:
ad sextã: in oĩbus itaqꝫ mãdatis viri dei
obtemꝑabat vrsus vt neqꝫ ad sextã iussus
redire: veniret ad nonã: neqꝫ ad nonã ius
sus redire: veniret ad sextã. Cũqꝫ diu hoc
agerẽt cepit in loco eodẽ tãte virtutis fa-
ma lõge lateqꝫ crebrescere: sed qꝛ antiqu⁹
hostis. vnꝺ bonos cernit nitescere ad glo
riã. inde ꝑuersos ꝑ inuidiã rapit ad penã
quatuor viri ex discipulis venerabilis Eu
tycij vehemẽter inuidẽtes ꝙ eorũ magi-
ster signa nõ faceret ⁊ is qui sol⁹ ab eo re-
lictus fuerat: tãto hoc miraculo clar⁹ ap-
pareret: eundẽ vrsum insidiãtes occide-
rũt. Cũqꝫ hora qua iussus fuerat: nõ redi-
ret: vir dei Florẽtius suspicatus est eũ re-
diturũ ⁊ vsqꝫ ad horã vesperã expectans:
affligi cepit ꝙ isdẽ quem ex simplicitate
multa fratrẽ vocare cõsueuerat: vrsus mi
nime reuerteret. Die vero altera perrexit
ad agrũ vrsum pariter oueſqꝫ quesiturus:
quẽ occisum repperit sed sollicite inqui-
rens citius: a quib⁹ fuerat occisus: inue-
nit. tũc sese in lamentũ dedit: fratrũ mali-
ciã magis q̃ vrsi mortẽ deplorãs. Quẽ
venerãdus vir Eutyci⁹ ad se deductũ cõ-
solari studuit: sed isdẽ vir corã eo doloris
magni stimulis accensus imprecatus ẽ di
cens. Spero in omnipotẽte deo quia in
hac vita ante oculos omnium ex sua mali
cia vindictã recipiant. qui nihil se leden-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-493/0262
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG